

**Ενώπιον του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών
(Δια του κ. Εισαγγελέως Εφετών Αθηνών)**

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ηλία Κασιδιάρη του Παναγιώτη και της Βασιλικής, Βουλευτή Αττικής, κατοίκου Πικερμίου Αττικής, οδός Θρακών αρ. 13, και ήδη προσωρινά κρατούμενου στις Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού, δυνάμει του υπ' αριθμ. 26/2014 εντάλματος της Ειδικής – Ανακρίτριας Εφέτη κας Ιωάννας Κλάπα – Δημητροπούλου.

ΕΠΙ

ΤΗΣ ΜΕ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

(Κατ' άρθρο 285 Κ.Π.Δ.)

ΚΑΤΑ

Του υπ' αριθμ. 26/2014 σε βάρος μου εντάλματος προσωρινής κρατήσεως της Ειδικής – Ανακρίτριας Εφέτη του Εφετείου Αθηνών κας Ιωάννας Κλάπα – Χριστοδουλέα (Σχετικό 1).

Είμαι Βουλευτής Αττικής και Εκπρόσωπος Τύπου του «**Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή**», δηλαδή του τρίτου πολιτικού κόμματος της χώρας, καθώς και επικεφαλής της δημοτικής παράταξης «Ελληνική Αυγή για την Αθήνα» με 12 εκλεγμένους αντιπροσώπους στο δημοτικό και τα διαμερισματικά συμβούλια της πρωτεύουσας, εκπροσωπώντας το 16% των Αθηναίων πολιτών, και κλήθηκα από την ανωτέρω Ειδική – Ανακρίτρια Εφέτη, μετά από πλήθος άλλων Βουλευτών, σε απολογία επί της συμπληρωματικής (σε αυτήν της παράβασης του άρθρου 187 § 1 & 3 Π.Κ.) σε βάρος μου κατηγορίας για παράβαση του άρθρου 15 § 1 ν. 2168/1993, μετά το πέρας της οποίας, με συμφωνία των Ειδικών

Εφετών Ανακριτριών κ. Ιωάννας Κλάπα-Χριστοδουλέα και Μαρίας Δημητροπούλου-Ανδρεάδου και του Εισαγγελέα Εφετών κ. Ισίδωρου Ντογιάκου, διατάχθηκε η προσωρινή μου κράτηση ως (δήθεν) μοναδικό –κατά το προσβαλλόμενο ένταλμα– πρόσφορο δικονομικό μέτρο για την αποτροπή τέλεσης νέων (;;;) αξιόποινων πράξεων εκ μέρους μου, καίτοι για τη βασική (ανυπόσταστη) κατηγορία της παράβασης του άρθρου 187 § 1 & 3 Π.Κ. **μου έχουν ήδη επιβληθεί οι περιοριστικοί όροι της εγγυοδοσίας 50.000 € και της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα, οι οποίοι για την υπό κρίση σε βάρος μου ΝΟΜΩ και ΟΥΣΙΑ αβάσιμη, όπως θα αποδείξω κάτωθι, κατηγορία της «παράβασης» του άρθρου 15 § 1 ν. 2168/1993, αυτοτελώς κρινομένων, ήδη ελέγχονται ως αδικαιολόγητοι, βαρύτατοι και ακραία υπερβολικοί.**

Καταρχάς, τα όσα αναφέρονται στο προσβαλλόμενο ένταλμα προσωρινής κράτησης **περί της προσωπικότητάς μου και του «εν γένει βίαιου χαρακτήρα μου», είναι ακραία ΑΝΤΙΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ.**

Ποιά διάταξη νόμου (πολλώ μάλλον του Κ.Π.Δ. και πού ειδικότερα στο άρθρο 282 αυτού), ποιό άρθρο του Συντάγματος, προβλέπουν ως «κριτήριο» και «προϋπόθεση» για την προσωρινή κράτηση κατηγορουμένου **ποιοτικά στοιχεία του χαρακτήρα του;;;**

Είναι ποτέ δυνατόν, σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εξαρτάται η δικονομική μεταχείριση ενός κατηγορουμένου σε ανάκριση από **«ΠΟΙΟΤΙΚΑ» χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς μου (τα οποία ποιός καθορίζει άραγε;) προκειμένου να «δικαιολογήσουν» την επιβολή προσωρινής κράτησης ως δικονομικό μέτρο αποτροπής τέλεσης νέων αδικημάτων;;;**

Είναι **αδιανόητο** να διατάσσεται η προσωρινή κράτηση μου με γνώμονα τον επικαλούμενο **«βίαιο» χαρακτήρα μου!!!**

ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ τη στιγμή που το νόμω και ουσία αβάσιμο της σε βάρος μου κατηγορίας έχει πλέον πλήρως αποδειχθεί ξεκάθαρα και η σε βάρος μου κατηγορία έχει ήδη καταρριφθεί, τόσο από το κείμενο της απολογίας μου όσο και από το απολογητικό υπόμνημά μου, μετά των σχετικών εγγράφων, που κατέθεσα ενώπιον των Ειδικών Εφετών Ανακριτριών (Βλέπε κατωτέρω).

Ανεξάρτητα, δε, από την εν προκειμένω παραβίαση της Ποινικής Δικονομίας, του Συντάγματος και της Ε.Σ.Δ.Α., όλα τα αναφερόμενα στο σε βάρος μου προσβαλλόμενο ένταλμα προσωρινής κράτησης γεγονότα που στοιχειοθετούν τη δήθεν βιαιότητα του χαρακτήρα μου, ήταν ΉΔΗ ΓΝΩΣΤΑ κατά την αρχική απολογία μου για το αδίκημα της διεύθυνσης και ένταξης σε εγκληματική οργάνωση ενώπιον των Ανακριτών του ν. 4022/2011 την 2.10.2013, οι οποίοι, προφανώς τα αξιολόγησαν ως γεγονότα ΜΗ ικανά να δικαιολογήσουν την επιβολή προσωρινής κράτησης.

Κατά τρόπο πρωτοφανή, ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΩΣ γίνεται επίκλησή τους **ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ** σήμερα, ως «δικαιολογητικά» της προσωρινής κράτησής μου στοιχεία για τη συμπληρωματική κατηγορία. Ελλείψει πραγματικών ενοχοποιητικών σε βάρος μου στοιχείων, οι Ειδικές Ανακρίτριες χρησιμοποίησαν τα γεγονότα αυτά για να «δικαιολογήσουν» την κράτησή μου: **ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ** να το κάνουν αυτό, καθώς, πέραν των άλλων, έκαναν χρήση των περιστατικών αυτών ενώ ήταν ΗΔΗ γνωστά στην 1^η ανάκριση, **ΕΝΑΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΧΡΟΝΟ ΠΡΙΝ**, και έχουν ΗΔΗ αξιολογηθεί για τη δικονομική μεταχείρισή μου στην υπόθεση (και δη για την κυρία κατηγορία) από την Ελληνική Δικαιοσύνη.

Ιδιαίτερα, δε, με ενοχλεί το γεγονός ότι γίνεται για μία ακόμη φορά αναφορά σε καταθέσεις πολιτικών αντιπάλων μου για να τα περί «βίαιου» χαρακτήρα μου (όταν είναι γνωστό πόσες φορές έχουν

μεταβληθεί σε «ρινγκ» η Βουλή και τα τηλεοπτικά πάνελ από βουλευτές όλων των κομμάτων, με αχαρακτήριστες εκφράσεις, ύβρεις, απειλές κ.λ.π., πολλές φορές και από τους ίδιους τους μάρτυρες αυτούς!).

Ακόμη περισσότερο με ενοχλεί, εν προκειμένω, και η διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Όπως έχει γίνει με το περιστατικό στη Χερσόνησο Κρήτης: Εκεί, τα λόγια μου περί «νεκρών» περίπου παρουσιάζονται σαν να απειλούσα προσωπικά τον επικεφαλής των μέτρων της αστυνομίας ότι περίπου θα «φρόντιζα» να υπάρξουν νεκροί, ενώ **στην πραγματικότητα διαμαρτυρήθηκα εντονότατα για την απίστευτης επικινδυνότητας απόφασή του να επιτρέψει την παρουσία μελών των αντιεξουσιαστικού χώρου στον τόπο της εκδήλωσης της Χρυσής Αυγής** (που ακριβώς για την αποφυγή επεισοδίων είχαμε επιλέξει το πλέον απομακρυσμένο μέρος). Αυτό που είπα ήταν ότι με το να επιτρέψει αυτό **υπήρχε ο κίνδυνος να υπάρξουν έως και νεκροί**. Για το περιστατικό αυτό άλλωστε κατατέθηκε μήνυση για παράβαση καθήκοντος και διενεργείται έρευνα από το Τμήμα Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΛΑΣ. Υπήρξε άλλωστε τραυματισμός ηλικιωμένου ανθρώπου και καταστροφές αυτοκινήτων. Είναι σαν να αγνοεί ο αστυνομικός διευθυντής τις συστάσεις της Πολιτείας και να επιτρέπει να καθήσουν στην ίδια κερκίδα οι φανατικοί οπαδοί του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού σε ποδοσφαιρικό αγώνα των ομάδων τους. Εάν ο πρόεδρος ή κάποιος εκπρόσωπος της μίας ή της άλλης ομάδας διαμαρτυρόταν για αυτό και εύλογα εξηγούσε στον αστυνομικό διευθυντή ότι μπορεί να υπάρξουν και νεκροί, θα τον κατηγορούσανε ότι εννοούσε ότι αυτός θα προκαλούσε τους θανάτους; Και μάλιστα, όλα αυτά ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΥΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥΣ ΦΑΚΟΥΣ;;; Έλεος! Θυμάστε τί έγινε στο γήπεδο της Λάρισας που χάθηκε ανθρώπινη ζωή από φωτοβολίδα από αντίπαλους οπαδούς; Και εκεί έφυγε φωτοβολίδα από τη μία πλευρά στην άλλη. Στην Κρήτη μας έφεραν **τους μεν δίπλα στους δε**. Απίστευτη η συμπεριφορά του αστυνομικού διευθυντή,

εύλογη η αγανάκτηση και διαμαρτυρία μου. Αλλά με το περιεχόμενο το πραγματικό, **όχι όπως παραπονημένα εμφανίζεται στο ένταλμα.**

Το μόνο αναφερόμενο στο ένταλμα προσωρινής κράτησης γεγονός που πράγματι *έπεται* της αρχικής μου απολογίας είναι η συμπεριφορά μου την 2.10.2013 εξερχόμενος του ανακριτικού γραφείου, για την οποία έχω εκφράσει δημοσίως τη μεταμέλειά μου, **που οφειλόταν όμως στην ανθρώπινη αγανάκτησή μου, όταν μου φορέσανε χειροπέδες, μου ασκήθηκε δίωξη και απολογήθηκα ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΧΕΙ ΠΡΟΗΓΗΘΕΙ ΑΡΣΗ ΑΣΥΛΙΑΣ**, επί τη βάση ενός πορίσματος, του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Χαράλαμπου Βουρλιώτη, που απαραδέκτως συνετάγη από αυτόν, δεδομένου ότι είχε ασκήσει καθήκοντα προανακριτικού υπαλλήλου, και την εν γένει πανελλήνια διαπόμπευσή μου από τα Μ.Μ.Ε. και τον απόλυτο διασυρμό μου. Ήταν μία στιγμή αγανάκτησης, δεν πρέπει, δε, να μείνει ασχολίαστο και το γεγονός ότι εκείνη τη στιγμή η αγανάκτηση αυτή, μετά την απίστευτη κόπωση, σωματική και ψυχική που είχα υποστεί, **εκδηλώθηκε και προκλήθηκε από τη βάνουση προσβολή της προσωπικότητάς μου από τους φωτορεπόρτερ που με ακολουθούσαν και με φωτογράφιζαν ΧΩΡΙΣ τη συναίνεσή μου.** Για να μην περιοριζόμαστε, δηλαδή, μόνο στη μία πλευρά, την έντονη, αν θέλετε, αντίδρασή μου, έστω και κατακριτέα ακόμη (παρότι άνθρωπος είμαι και εγώ, μετά από όλα όσα είχαν προηγηθεί), **αλλά να αναφέρουμε και την άλλη πλευρά:** Ότι δηλαδή η Αστυνομία ΔΕΝ με προστάτευσε παρά επέτρεψε **την παρά το νόμο φωτογράφισή μου και βάνουση προσβολή της προσωπικότητάς μου από τους φωτοεπόρτερ, που εκ των υστέρων δήλωσε ότι «με καταλαβαίνει απόλυτα για την αντίδρασή μου».**

Αυτά, λοιπόν, για το περιστατικό αυτό. ΟΛΑ τα υπόλοιπα περιστατικά που αναφέρονται, επαναλαμβάνω, ήταν ΗΔΗ γνωστά κατά την πρώτη ανάκριση, και **είναι ανεπίτρεπτο να χρησιμοποιούνται για να**

δικαιολογήσουν την προσωρινή κράτησή μου, και δη για τη συμπληρωματική κατηγορία, ενώ αυτά είχαν αξιολογηθεί κατά την πρώτη ανάκριση για τη βασική κατηγορία, και οι Ανακριτές του ν. 4022/2011 έκριναν ότι ο «χαρακτήρας» μου δεν δικαιολογούσε βαρύτερους όρους από αυτούς της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της εγγυοδοσίας 50.000 €.

Το ίδιο απαραδέκτως, επομένως, επαναλαμβάνεται στο ένταλμα (καταλαμβάνει, δε, το μέγιστο μέρος αυτού), η «στοιχειοθέτηση» της κατηγορίας του 187 § 1 & 3 Π.Κ. και η αναφορά έως τη σελίδα 18 στο 187 Π.Κ. αλλά και σε άλλους κατηγορούμενους. Έπρεπε να περιμένω 18 σελίδες για να διαβάσω ... μόλις πέντε σελίδες, δήθεν αντίκρουσης των επιχειρημάτων μου, όπως αυτά διατυπώθηκαν στο απολογητικό υπόμνημά μου και στην απολογία μου στο ανακριτικό γραφείο, καθώς και της γνωμοδοτικής έκθεσης του ειδικού πραγματογνώμονα Γεωργίου Ραυτογιάννη.

Τί λοιπόν εγώ ισχυρίστηκα στο απολογητικό υπόμνημά μου;
Ιδού:

Τί απολογήθηκα ενώπιον Ειδικών Ανακριτριών και Εισαγγελέα;
Ιδού;

Και τί «απαντά» η Ειδική Ανακρίτρια, με τη σύμφωνη γνώμη του κ. Εισαγγελέα (για τον οποίο αναφέρω κάτι πολύ σημαντικό στο τέλος);

-Κατ' αρχήν, όπως γίνεται αμέσως αντιληπτό, **ΟΥΔΕΜΙΑ απάντηση δίδεται στην ένστασή μου για το όπλο του πατέρα μου!** Στο υπόμνημά μου είχα σημειώσει ότι είναι πραγματικά παράδοξο να πρέπει να δώσω εξηγήσεις για το με αριθμό σειράς «L1576245» λειόκανο επαναληπτικό όπλο (καραμπίνα-*Pump action*), **δεδομένου ότι αυτό ανήκει στον πατέρα μου, Παναγιώτη Κασιδιάρη**, στο όνομα του οποίου είχε εκδοθεί και η σχετική άδεια, και το οποίο βρέθηκε και κατασχέθηκε στην οικία επί της οδού Θρακών αρ. 13 στο Πικέρμι Αττικής, στην οποία διαμένω και εγώ, ουσιαστικά φιλοξενούμενος από τους γονείς μου. Το γεγονός της απόκτησης του εν λόγω όπλου από τον πατέρα μου, της έκδοσης της σχετικής αδειάς κυνηγετικού όπλου στο όνομά του και της κατοχής του από αυτόν, **ΟΥΔΕΠΟΤΕ αμφισβητήθηκε, από την ημέρα της έρευνας στην ανωτέρω οικία (28.9.2013) έως το αίτημα για άρση της ασυλίας μου και την απολογία μου.**

Παρά ταύτα, **κατηγορούμαι και για αυτό το όπλο.**

Και παρά ταύτα, ΤΙΠΟΤΑ γι' αυτό δεν διάβασα στο ένταλμα προσωρινής κράτησης.

-Γίνεται δεκτό ότι ΚΑΙ για τα δύο όπλα εκδόθηκαν ΑΔΕΙΕΣ και ότι αγοράστηκαν ως κυνηγετικά. Γίνεται αναφορά όμως στη μετατροπή τους σε ... πυροβόλα!!! **Μα πυροβόλα είναι και τα κυνηγετικά!!!**

Κατηγορούμαι ότι μετέτρεψα δύο κυνηγετικά όπλα από ... πυροβόλα σε ... πυροβόλα;

-Για να ξεπεραστεί αυτό και για να «αντικρουστεί» η αρτιότατη γνωμάτευση του κ. Ραυτογιάννη, δεδομένου ότι το γεγονός ότι **τα εν λόγω όπλα πράγματι απώλεσαν τον χαρακτήρα του κυνηγετικού («και έγινε παράνομη η κατοχή τους»)** ΔΕΝ σημαίνει ότι έγιναν και όπλα του άρθρου 15 και η κατοχή τους κακουργηματική (καθώς, όπως απέδειξα και με νομολογία του Αρείου Πάγου, ΔΕΝ είναι όλα τα

όπλα του άρθρου 1 § 1 και όπλα του 15), αναφέρονται τα κάτωθι πρωτοφανή στο ένταλμα (το πρώτον, δε, στο ένταλμα, ενώ όφειλαν να τα αναφέρουν στο κατηγορητήριο για να μπορέσω να τα αντικρούσω στην απολογία μου και όχι εκ των υστέρων: **ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ και αυτό):** «Περαιτέρω, τα λειόκαννα όπλα –όπως τα επίδικα– λόγω των πλεονεκτημάτων τους (ποιών άραγε; Μας το κρατάει κρυφό το ένταλμα...) έχουν χαρακτηριστεί, ιστορικά, ως όπλα μάχης (Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, Βιετνάμ), τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί ως πολεμικά (στρατιωτικά) όπλα μικρών αποστάσεων, λόγω του μικρού ή μεσδαίου βεληνεκούς. Συνεπώς, τα συγκεκριμένα όπλα, σύμφωνα με τα όσα προαναφέρονται, υπάγονται στις περιοριστικώς αναφερόμενες κατηγορίες όπλων του άρθρου 15 § 1 του ν. 2168/1993, απορριπτομένου ως αβάσιμου του σχετικού υπερασπιστικού ισχυρισμού»!!!

Μα είναι δυνατόν;

Είναι δυνατόν με αναπόδεικτα και αόριστα επιχειρήματα (το πρώτον, επαναλαμβάνω, διατυπωμένα στο ένταλμα) και λογικούς ακροβατισμούς να μετατρέπουμε «ντε και σώνει» μία, στην εσχάτη, πλημμεληματική οπλοκατοχή, σε κακουργηματική του άρθρου 15 § 1 για να μπώ «ντε και σώνει» φυλακή;;; Αν είναι δυνατόν: Έχουν, λέει, «χαρακτηριστεί ιστορικά» (από ποιόν, πότε, πώς: όλα μυστικά μας τα κρατάει το ένταλμα;;;), ως όπλα μάχης και άρα υπάγονται στις περιοριστικές αναφερόμενες κατηγορίες όπλων του άρθρου 15 Τα όπλα στο Βιετνάμ και στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο... Πραγματικά σηκώνω ψηλά τα χέρια μπροστά σε αυτά που διαβάζω.

-Και τί να πω ακόμη για την «αντίκρουση» του ισχυρισμού μου ότι είμαι σκοπευτής τα τελευταία 14 χρόνια. Προσκομίζω την ταυτότητα από το 2000, αλλά όχι αποδείξεις για συμμετοχές μου σε αγώνες... Λες και γνώριζα το 2000, σε ηλικία 20 ετών, ότι 14 χρόνια μετά θα κατηγορούμην για κακουργηματική οπλοκατοχή, και φρόντισα να γραφώ «προσχηματικά» στον Αθλητικό Όμιλο «ΑΘΛΟΣ» της Ελληνικής

Σκοπευτικής Ομοσπονδίας για να έχω άλλοθι 14 χρόνια μετά... **Ούτε το γεγονός ότι στην οικία μου δεν υπήρχαν ούτε βρεθήκαν πυρομαχικά**, γεγονός που αποδεικνύει άνευ άλλου ότι το όπλο χρησιμοποιείται **μόνο** για σκοποβολή, καθώς **προμηθεύομαι από το σκοπευτήριο όσα πυρομαχικά καταναλώνω στις προπονήσεις μου, συγκίνησε Ανακρίτριες και Εισαγγελέα;;;**

-Και τί, ακόμη χειρότερα, να πω για την «αντίκρουση» του ΛΟΓΙΚΟΤΑΤΟΥ ισχυρισμού μου, που, αν μη τί άλλο, έχει γίνει αποδεκτός από τη συντριπτική πλειοψηφία ακόμη και του εναντίον μου δημοσιογραφικού κόσμου, ότι δηλαδή, τροφοδοτούσα «εγκληματική οργάνωση» με 2 όπλα **για τα οποία είχαν εκδοθεί ΝΟΜΙΜΕΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ** (ασχέτως αν ανακλήθηκαν μετά, χωρίς αυτό να σημαίνει, όπως προανέφερα, ότι μετατράπηκαν σε όπλα του άρθρου 15 – Βλέπε τις άδειες Σχετικά **2-3**), ώστε είναι **εκτός πάσης λογικής** η παραδοχή ότι εγώ διευθύνω μία εγκληματική οργάνωση και την προμηθεύω με όπλα, **πλην όμως τα όπλα αυτά είναι ... καταχωρημένα με νόμιμες άδειες**, που σημαίνει ότι κάθε πυροβολισμός έχει ... **ταυτότητα «Κασιδιάρης»**, Κάθε φυσίγγι έχει την ταυτότητα τη δική μου (ή του πατέρα μου): Όπως χαρακτηριστικά ανέφερα στο υπόμνημά μου, *είναι σαν να μοίραζα κάρτες με τα στοιχεία μου και τα τηλέφωνά μου και να έγραφα πάνω «διευθυντής εγκληματικής οργάνωσης»...* Προσέθεσα, δε, ότι, δυστυχώς, μετά τα περιβόητα «οπλοστάσια» του πορίσματος του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χαράλαμπου Βουρλιώτη και του Υπουργού Δημοσίας Τάξης Νικολάου Δένδια, **«επιστρέψαμε» στο όπλο του πατέρα μου και στο δικό μου, ήδη γνωστά κατά την απολογία μου ενώπιον των Ανακριτών του ν. 4022/2011 την 2.10.2013, και που έχει βεβαιωθεί από την επίσημη Αστυνομία (Δ.Ε.Ε.) ότι δεν έχουν χρησιμοποιηθεί σε καμία αξιόποινη πράξη.**

Τί απαντά, λοιπόν, η κ. Ανακρίτρια;

«Ο ισχυρισμός του κατηγορουμένου ότι δεν θα ήταν δυνατή η απ' αυτόν διακίνηση των όπλων σε τρίτους, δεδομένου ότι, σε περίπτωση τελέσεως αξιόποινης πράξης με αυτά, θα ήταν ευχερής η εξακρίβωση του κατόχου τους (δηλαδή του ιδίου), αλυσιτελώς προβάλλεται, καθόσον, όπως προεκτίθεται, σε βάρος του απαγγέλθηκε η κατηγορία για εφοδιασμό εγκληματικής οργάνωσης, με το σκοπό που αναλυτικά προεκτίθεται και αυτή της διάθεσης των όπλων σε τρίτους για διάπραξη κακουργήματος»!!!

Τί πραγματικά καταλαβαίνει κανείς;;;

Γιατί ο ισχυρισμός μου προβάλλεται αλυσιτελώς;

Μπορεί κάποιος να μου το εξηγήσει;

Έχω λάβει απάντηση στον ισχυρισμό μου και δεν την κατάλαβα;;

Τί σημαίνει *«καθόσον, όπως προεκτίθεται, σε βάρος του απαγγέλθηκε η κατηγορία για εφοδιασμό εγκληματικής οργάνωσης, με το σκοπό που αναλυτικά προεκτίθεται και αυτή της διάθεσης των όπλων σε τρίτους για διάπραξη κακουργήματος»*;;; Θα περίμενα μία αντίκρουση του περιεχομένου ότι, π.χ., ΔΕΝ θα ήταν για κάποιο λόγο ευχερής ο εντοπισμός μου, ότι π.χ. εξαφανίζονται τα ίχνη του κατόχου της άδειας του όπλου όταν χρησιμοποιηθεί το όπλο (για τον α' ή τον β' λόγο).

Αλλά όχι (πώς θα μπορούσε άλλωστε να υπάρξει αντίλογος και αντίκρουση...)!

Τότε;;

Με δύο λόγια, όσο και αν φαίνεται, διαβάζεται και ΕΙΝΑΙ απίστευτο, στην αντίκρουσή της η κ. Ανακρίτρια **ΥΠΕΡΘΕΜΑΤΙΖΕΙ** υπέρ του **ΛΟΓΙΚΟΤΑΤΟΥ** επιχειρήματός μου. Αυτό ακριβώς λέω και εγώ. Ότι, δηλαδή, η κατηγορία σε βάρος μου είναι ότι είχα σκοπό τον εφοδιασμό της «εγκληματικής οργάνωσης» με τα όπλα αυτά για τη διάπραξη κακουργήματος. Ναι, αλλά, είπαμε, με όπλα που έχουν την ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ μου!!! **Και δεν διαβάζω ΚΑΝΕΝΑΝ αντίλογο σε αυτό. Μα κανέναν.** Και γι' αυτό θα επιμείνω, απευθυνόμενος σε Εσάς κ. Εφέτες του

Δικαστικού Συμβουλίου: Γνωρίζετε πολλές εγκληματικές οργανώσεις (και, μάλιστα, με τέτοια άριστη στρατιωτική δομή, όπως η δική μας, βάση του κατηγορητηρίου...) και πολλές μαφίες που δρουν με όπλα με ... ονοματεπώνυμο;;; Ξέρετε πολλές εγκληματικές οραγνώσεις στον κόσμο που οι εγκληματίες-μέλη της να χρησιμοποιούν οι ίδιοι ή να διαθέτουν σε τρίτους όπλα για τα οποία έχουν λάβει ΑΔΕΙΑ στο ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΣ;;;

Με αυτά και με αυτά, λοιπόν, παραπέμπω και πάλι στο περί του άρθρου 282 Κ.Π.Δ. κεφάλαιο του απολογητικού υπομνήματός μου, ζητώντας το αυτονποητο: Την άρση, άλλως την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησής μου με ηπιότερους όρους, καίτοι, όπως προείπα, ήδη οι επιβληθέντες σε εμένα όροι για τη βασική κατηγορία είναι ήδη, αυτοτελώς κρινομένων, άκρως επαχθείς για την υπό κρίση «κατηγορία», η οποία, στην εσχάτη, θα έπρεπε να ήταν πλημμεληματικού χαρακτήρα.

Τέλος, πρέπει να αποκαταστήσω την πραγματικότητα, όπως αυτή παραποιείται στην τελευταία σελίδα του εντάλματος, και ειδικότερα στη φράση *«Αφού ακούσαμε και τη σύμφωνη γνώμη του κ. Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, που άκουσε τον κατηγορούμενο και το συνήγορό του»* ...: Είναι παντελώς αναληθές ότι ο Εισαγγελέας Εφετών κ. Ισίδωρος Ντογιάκος άκουσε εμένα ή τον συνήγορό μου για τα περί του 282 πριν γνωμοδοτήσει. Αντιθέτως, για πρώτη φορά (δεν έχω πληροφορηθεί ότι υπήρξε παρόμοια αντιμετώπιση άλλου κατηγορουμένου), η κ. Κλάπα ρώτησε τον κ. Ντογιάκο αν θα υποβάλει ερωτήσεις, και εκείνος, με ιδιαίτερα απότομο, αυστηρό και απόλυτο τρόπο δήλωσε ότι ΔΕΝ επιθυμεί να υποβάλει ερώτηση *«ούτε στον κατηγορούμενο ούτε στον συνήγορό του»*. Και εάν είχε πεισθεί για τη μη ύπαρξη ενδείξεων ενοχής και γνωμοδοτούσε στη συνέχεια υπέρ της μη επιβολής όρων, αυτό δεν θα ήταν παράδοξο.

Το ότι, όμως, δεν θεώρησε σκόπιμο να ρωτήσει εμένα και τον συνήγορό μου, και λίγο μετά πρότεινε την προσωρινή κράτησή μου, το αφήνω απλά στην κρίση Σας...

Όπως στην κρίση Σας αφήνω και το γεγονός ότι ουδείς αντίλογος υπήρξε από πλευράς της κ. Ειδικής – Ανακρίτριας Εφέτη κ. Ιωάννας Κλάπα **στα περί υποχρέωσής της να δηλώσει αποχή**, σύμφωνα με τα όσα αναλυτικά εκθέτω (παραπέμποντας και σε σχετική νομολογία του Αρείου Πάγου) στο πρώτο κεφάλαιο του απολογητικού υπομνήματός μου.

Εν κατακλείδι, επαναλαμβάνω ότι για την προσωρινή κράτησή μου έπρεπε να συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Να προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορούμενου για κάποιο κακούργημα: Απέδειξα το νόμω (δεν κατηγορούμαι για όπλα του άρθρου 15 § 1 του ν. 2168/1993 όπως αναπόδεικτα και παντελώς αόριστα και αβάσιμα υποστηρίζεται στο ένταλμα) και ουσία (λόγω και της –αναπάντητης στο ένταλμα– ενάντια στους στοιχειώδεις κανόνες της κοινής λογικής συμπεριφοράς μου να προμηθεύω εγκληματική οργάνωση με όπλα στο όνομά μου).

- Να μην έχει γνωστή διαμονή στη χώρα: Έχω μόνιμη διαμονή στη χώρα, στο Πικέρμι Αττικής, επί της οδού Θρακών αρ. 30.

-Να έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του: Ουδεμία τέτοια ενέργεια υπήρξε.

- Να μην έχει υπάρξει κατά το παρελθόν φυγόποινος ή φυγόδικος ή να έχει κριθεί ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής: Τίποτα από αυτά δεν συνέβη.

ή

- Να κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες του για κακούργημα, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα: Δεν έχω καμία αμετάκλητη καταδίκη.

- Να κρίνεται αιτιολογημένα (ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα: Για τη βασική κατηγορία του άρθρου 187 Π.Κ. έχω ήδη δικονομικά κριθεί. Για την αυτοτελή πράξη για την οποία κατηγορούμαι, μετά από ένα έτος από την έκθεση κατάσχεσης και την απολογία μου στους Ανακριτές του ν. 4022/2011, ποιά είναι, αλήθεια, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης που προέκυψαν από τα οποία κρίθηκε (και δη «αιτιολογημένα») ότι, αν αφεθώ ελεύθερος, θα διαπράξω και άλλα εγκλήματα; Ένα χρόνο μετά δεν βρέθηκε απολύτως τίποτα (έστω και στο ... όνομά μου). Με φωτογραφίες και «κουτσομπολιά» δεν νοείται στο νομικό πολιτισμό μας να κάνουμε λόγο για «άλλες πράξεις», τα μόνα, δε «ιδιαίτερα χαρακτηριστικά» της πράξης μου θα μπορούσαν να ήταν μόνο η απεριόριστη και επιθεωρησιακού χαρακτήρα μνημειώδης «ανοησία» ενός αρχιεγκληματία (όπως χαρακτηρίζομαι...) που διευθύνει μία φοβερή και τρομερή εγκληματική οργάνωση, να χρησιμοποιεί για τη τροφοδοσία της όπλα στο ... όνομά μου.

Για να μην επανέλθω, και γίνω κουραστικός, στην **απαράδεκτη, αντιδικονομική, αντισυνταγματική και έως και ρατσιστική αναφορά σε «ποιοτικά στοιχεία» του χαρακτήρα μου, που ούτε προβλέπεται στην Ποινική Δικονομία, ούτε προβλέπεται στο Σύνταγμα, είναι δε βαρύτατα ποροσβλητική της προσωπικότητάς μου.** Φοβάμαι, δε, ότι τέτοιες αναφορές σε ανθρώπινα ποιοτικά χαρακτηριστικά, τελευταία φορά τα διαβάσαμε στις δηλώσεις του τότε Υπουργού Δημοσίας Τάξης

και εκ των πρωτεργατών της δίωξής μου, Ν. Δένδια, την 30.1.2014: «*Η ποιότητα, η διαφορά κουλτούρας των μεταναστών που δεχόμαστε εμείς σε σχέση με άλλες χώρες, είναι τραγική. Άλλως αντιμετωπίζει η Σουηδία τον μετανάστη από μια χώρα της πρώην Σοβιετικής ένωσης, ο οποίος έχει ένα μορφωτικό επίπεδο, είναι Ευρωπαίος, κι αλλιώς εμείς που αντιμετωπίζουμε μετανάστες από το Μπαγκλαντές, από το Αφγανιστάν, ανθρώπους που ανήκουν σε μια άλλη κουλτούρα*»...

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

ΖΗΤΩ

Να γίνει δεκτή η παρούσα προσφυγή μου κατά του υπ' αριθμ. 26/2014 εντάλματος προσωρινής κρατήσεώς μου της Ειδικής – Ανακρίτριας Εφέτη Ιωάννα Κλάπα.

Την άρση της σε βάρος μου διαταχθείσας προσωρινής κράτησης, άλλως την αντικατάσταση αυτής με περιοριστικούς όρους, κατά τα αναλυτικά ως άνω εκτιθέμενα.

Την αυτοπρόσωπη εμφάνισή μου ενώπιον του Συμβουλίου Σας, άλλως την δια του πληρεξουσίου δικηγόρου μου εκπροσώπησή μου, για την προφορική ενώπιόν Σας ανάπτυξη των νομίμων και βασίμων λόγων της υπό κρίση προσφυγής μου.

Αθήνα, 15 Ιουλίου 2014

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

**ΝΙΚΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. Δ.Σ.Α. 17494
ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 9Β – 106 71 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 2103390557 – FAX: 2103390558**